

Forslaget lægger op til at samle alle eksisterende regler for sikkerhed og sundhed for børn i institutionerne i en helt ny miljølov.

Socialdemokratiet finder, at det er unødvendigt. Reglerne er jo i dag netop opdelt på forskellige ministerier for at sikre den størst mulige faglige kompetence fra de forskellige sektorer. Løsriver man myndighedsopgaverne fra deres sektorer, er der en risiko for, at vi får et kvalitetsfald, og det er der vel ingen der ønsker. Samtidig er det tvivlsomt, om sikkerheden i sig selv bliver bedre af, at embedslægen og andre skal finde deres lovgivning et helt andet sted end i dag.

Forslagsstillerne påpeger, måske med rette, at denne opdeling af reglerne kan skabe en vis uklarhed for forældre og de ansatte i institutionerne, men denne uklarhed mener vi imidlertid at vi kommer til livs på anden måde end ved at lave en ny lov.

Ministerens tilsagn om, at der udarbejdes en samlet kortlægning af de regler og retningslinjer, der eksisterer om det fysiske miljø, vil jo opfylde dette formål. En sådan kortlægning vil desuden være et godt grundlag for at vurdere, om der aktuelt er brug for yderligere regler til gavn for børnene. Umiddelbart er det dog vores opfattelse, at de eksisterende regler er tilfredsstillende.

I Socialdemokratiet mener vi heller ikke, det er nødvendigt at udvide embedslægens kompetence i forhold til institutionerne. Den er efter vores vurdering allerede i dag bred nok til at kunne opfylde det ønskede formål.

Vi ser desuden heller ikke, sådan som forslaget foreligger, kommunalbestyrelsesmedlemmerne som modspillere, når det gælder sikring af børnenes sikkerhed og sundhed. Vi er overbevist om, at også kommunalbestyrelserne vil være aktive og konstruktive medspillere.

Det sidste element om at iværksætte tiltag for at styrke forældrenes engagement er vi sikre på at forældrene klarer godt nok.

Med de bemærkninger vil jeg gerne afvise forslaget trods dets gode intentioner.

Erik Larsen (V):

Som det er nævnt, er det forslag, der er til behandling her, en genfremsættelse, og jeg skal henvise til, hvad jeg på Venstres vegne sidst sagde under førstebehandlingen.

Jeg vil godt gentage, at børnenes miljø og sikkerhed og sundhed også i de dagpasningstilbud, som stilles til rådighed af kommunerne,

ligger os på sinde. Så vi kan sige, at de sådan mere overordnede indholdsmæssige mål for forslaget er vi ikke afvisende over for, men i den nye servicelov, som træder i kraft 1. juli 1998, har vi fået en formålsparagraf ind om kommunernes dagtilbud, som handler om, at kommunalbestyrelserne sammen med daginstitutionsbestyrelser og forældre i de kommunale pasningsordninger skal lave en målsætning for kvaliteten i pasningstilbudene.

I den forbindelse mener vi jo også, at de spørgsmål, som rejses her i forslaget, kommer ind under begreberne om kvalitet og indhold i tilbudene. Vi er af den opfattelse, at man lokalt får forankret samarbejdet mellem kommunalbestyrelser og institutionsbestyrelser med en sådan målsætning for tilbudene, og vi er af den opfattelse, at denne lokale dialog, som ifølge loven skal finde sted, er det bedste forum, for at vi kan sikre børnene gode vilkår og rammer og også på lang sigt udbygge samarbejdet mellem forældre og myndigheder.

Jens Heimburger (KF):

Jeg tror, at vi alle sammen vil vores børn det bedste, og at vi selvfølgelig ønsker sikre og sunde børneinstitutioner, så den melodi er vi i Det Konservative Folkeparti i det hele taget med på; men til det konkrete beslutningsforslag må vi melde hus forbi.

For det første er området allerede dækket ind i de nye sociallove, hvor der i formålsparagrafen netop bliver peget på krav om kvalitet.

For det andet er det jo også sådan i praksis, at forældrebestyrelsen, personale og kommunalbestyrelsen er meget optaget af de her spørgsmål, og det er netop lokalt, at de her ting skal sikres, det er det lokale engagement, vi skal stile mod.

Så vi føler heller ikke trang til, at der herfra afsættes 300 mio. kr. til forbedringer. Det er først og fremmest noget, kommunalbestyrelserne må tage op og gøre noget ved, hvis de ønsker det.

Med hensyn til forslaget om at give embedslægen udvidede beføjelser, så han kan udstede påbud, må vi også melde hus forbi. Embedslægen har i dag mulighed for at gøre markante indsigelser over for den enkelte institution, men det skal gå gennem kommunen, som har tilsynsmyndigheden, og det er mig bekendt en rollefordeling, som langt de fleste er tilfredse med.